

עפ"ג 4457/10/17 - מדינת ישראל נגד ד ו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עפ"ג 4457-10-17 מדינת ישראל נ' ו
05 נובמבר 2017
לפני:
כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד כבוד השופט ד"ר שמואל בורנשטין כבוד השופטת מיכל ברק
נבו
המערערת
מדינת ישראל

נגד
המשיב
ד ו

נוכחים:

ב"כ המערערת עו"ד גבריאלה ליברמן

המשיב ובא כוחו עו"ד אלעד גויגולד

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המשיב הורשע על פי הודאתו בת"פ 48654-08-17 (בית משפט השלום ברחובות) באיומים כלפי אמו, בהטרדתה באמצעות מתקן בזק ובהפרת הוראה חוקית בשתי הזדמנויות ונידון ל-3 חודשי מאסר בפועל בגין העבירות נושא גזר הדין ומהפעלה בחופף ובמצטבר של 4 חודשי מאסר על תנאי ו-3 חודשי מאסר על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדו כך שהוא מרצה 6 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

כמו כן נידון המשיב ל-3 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין.

הערעור מכון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל וב"כ המערערת טוענת בהודעת הערעור ובטיעוני באת כוחה בפנינו כי שגה בית משפט קמא בקביעת עונשו של המשיב בגין העבירות נושא גזר הדין, שכן הוא חורג ממתחם הענישה שנקבע בגין עבירות אלימות מילולית שהפנה המשיב כלפי אמו, תוך הפרה מפורשת של הוראות שלא לעשות כן שניתנו במסגרת תנאי שחרור משני מעצרים שאותם ריצה המשיב.

כמו כן טוענת המערערת שלא הייתה כל החלטה להפעיל בחופף את עונשי המאסר על תנאי שעמדו מעל ראשו של

עמוד 1

המשיב בזמן ביצוע העבירות נושא גזר הדין.

לטענת ב"כ המערערת, טעה בית משפט קמא כאשר לא התחשב במידה הראויה בערכים המוגנים בהם פגע המשיב באופן מהותי, בכך שמדובר בשני אירועים נפרדים שקיימת ביניהם זיקה שמעצימה את מסוכנותו של המשיב, אשר מוכחת גם מעברו הפלילי בגין מעשי אלימות כלפי אמו למרות עונשי מאסר קצרים שהוטלו עליו, אם כי ארוכים מהמאסר נושא גזר הדין ומאסרים על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדו.

ב"כ המערערת טוענת שבית משפט קמא לא נתן משקל ראוי לעברו הפלילי המכביד של המשיב ולעובדה שביצעה את העבירות נושא גזר הדין חודש לאחר שחרורו ממאסר בן 7 חודשים שבקשר אליו נידון גם ל-4 חודשי מאסר על תנאי שהופעלו בחופף ל-3 חודשי מאסר על תנאי שהופעלו במצטבר.

לטענת ב"כ המערערת, בית משפט קמא העניק משקל רב מידי לנסיבות חייו הקשות של המשיב כשסבר שהודאתו של המשיב, יחד עם נסיבות חייו הקשות, מצדיקות את חפיפת החלק הארי של המאסר על תנאי של המאסר שהופעל עם המאסר על תנאי האחר ועם המאסר שהוטל בגין העבירות נושא גזר הדין.

בפתח טיעוניו טען ב"כ המשיב שהמערערת צירפה להודעת הערעור שלא כדין את חוות הדעת הפסיכיאטרית, עליה היא מסתמכת בתיאור השפעת מצבו הנפשי של המשיב על העבירות נושא גזר הדין, שכן חוות דעת זו לא הייתה בפני בית משפט קמא שגזר את דינו של המשיב אלא רק בפני השופט שדן בהארכת מעצרו.

כך טוען גם ב"כ המשיב שהמערערת צירפה שלא כדין את כל גזרי הדין שהוטלו על המשיב בגין העבירות הקודמות ולא רק את גזרי הדין הקודמים שבהם הוטלו על המשיב עונשי המאסר על תנאי שהופעלו, כאמור.

נאמר מיד כי צודק ב"כ המשיב בעניין זה שכן ערכאת ערעור פוסקת את הדין על סמך הראיות והטענות שהיו בפני בית משפט קמא והמסמכים הנ"ל לא היו בפני בית משפט קמא ולא עונים על תנאי סעיף 211 לחסד"פ שעניינו הבאת ראיות נוספות בערעור.

עם כל האמור לעיל, אנו מצדיקים את טענת המערערת כי טעה בית משפט קמא, גם אם לא בקביעת העונש בגין העבירות נושא גזר הדין בהתייחס למתחם הענישה, הרי בחפיפת המאסר על תנאי בן 4 חודשים למאסר על תנאי האחר שהופעל ולמאסר בגין העבירות נושא גזר הדין, שכן מגזר הדין של בית משפט קמא, כמו גם מתסקיר שירות המבחן, כמו גם מטיעוני ב"כ המשיב בפני בית משפט קמא ובפנינו, לא מצאנו כל נסיבה חריגה כדי לחפוף את עונש המאסר על תנאי בן 4 חודשים לעונשי המאסר האחרים שהוטלו בגזר הדין.

כך במיוחד הם פני הדברים כאשר המשיב חוזר ושונה בהתנהגותו האלימה, פיזית ומילולית, כלפי אמו וגם אם מדובר באיומים על מנת לקבל כסף לחיות, שכן אמו של המשיב היא גם האפוסטרופא שלו, שמחזיקה את קצבת הביטוח הלאומי שהוא מקבל בסוף כל חודש, הרי אין כל הצדקה להטרדתה 51 פעם ואין כל הצדקה להשמעת איומים חוזרים ונשנים כלפיה.

לאור כל האמור לעיל, ומבלי צורך להתייחס למתחם הענישה בגין האירוע נושא גזר הדין, אנו מקבלים את הערעור ומטילים את עונש המאסר על תנאי בן 4 חודשים שהוטל על המשיב בת"פ 33606-07-13 (בית משפט השלום ברחובות) במצטבר לעונש המאסר על תנאי של 3 חודשים שהופעל בת"פ

26604-01-17 (בית משפט השלום ברחובות) ובמצטבר לעונש המאסר שהוטל על המשיב בתיק נושא הערעור, כך שירצה בסך הכל 10 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 21.8.17.

ב"כ המערערת תביא לתשומת לבה של מי שהכינה את הודעת הערעור את הערת בית המשפט באשר לצירוף מסמכים או להבאת נתונים שלא היו בפני בית משפט קמא.

ניתן והודע היום טז' חשון תשע"ח, 5/11/2017 במעמד ב"כ הצדדים והמשיב.

מיכל ברק נבו, שופטת

**שמואל בורנשטיין,
שופט**

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**